

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-1E36r-II-4
Przedmiot:	Rzeźba i projektowanie przestrzeni
Kierunek:	Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2014
Specjalność:	rzeźba i formy przestrzenne
Rok/Semestr:	II/4
Liczba godzin:	60,0
Nauczyciel:	Mendzelewski Wojciech, dr hab.
Forma zajęć:	laboratorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	4,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 60,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 20,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 5,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 5,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	Średnio zaawansowany
Wstępne wymagania:	Podstawowe informacje z zakresu kompozycji i modelowania formy rzeźbiarskiej. znajomość anatomi i proporcji ciała ludzkiego.
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • autoekspresja twórcza • ćwiczenia laboratoryjne • ćwiczenia przedmiotowe • ekspozycja • klasyczna metoda problemowa • konsultacje • korekta prac
Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. studium postaci stojącej w skali 1:1 praca z modelem 2."statuetka okolicznościowa - rzeźba pełna, materiał: glina -gips wysokość do 30 cm (na podstawie szkiców) 3 rzeźba animalistyczna- rzeźba pełna, materiał: glina, drewno gips, metal żywica, wysokość do 100 cm (na podstawie dok. fotograficznej)
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • ćwiczenia praktyczne/laboratoryjne • wystawa • wystawa semestralna
Warunki zaliczenia:	zrealizowanie wszystkich zadań w trwałym materiale na ocenę minimum dostateczną
Literatura:	<ol style="list-style-type: none"> 1. MICHAJLIK A., RAMOTOWSKI W.: ANATOMIA I FIZJOLOGIA CZŁOWIEKA. WARSZAWA 1994 2. SMITH T.: CIAŁO CZŁOWIEKA. WARSZAWA 1995 3. FRUTIGER A., CZŁOWIEK I JEGO ZNAKI, WARSZAWA 2003 4. KOTULA A., KRAKOWSKI P.: RZEŹBA WSPÓŁCZESNA. WARSZAWA 1985 5. READ H., O POCHODZENIU FORMY W SZTUCE, WARSZAWA 1976
Dodatkowe informacje:	kontakt: w_mendzelewski@wp.pl

<p>Modułowe efekty kształcenia:</p>	<p>01W Student, który zaliczył moduł, jest świadomy zależności istniejących między teoretycznymi a praktycznymi aspektami realizacji rzeźbiarskich</p> <p>02W opisuje techniki i technologie wykonywania rzeźb i realizacji przestrzennych w metalu, kamieniu, drewnie, ceramice, żywicach, masach plastycznych</p> <p>03U świadomie stosuje i posługuje się warsztatem rzeźbiarskim jako środkiem organizacji i uporządkowania przestrzeni</p> <p>04U decyduje o doborze odpowiednich środków i metod pracy z wykorzystaniem określonej techniki i technologii rzeźbiarskiej</p> <p>05U proponuje i wykonuje projekty rzeźbiarskie, które eksponują indywidualne środki ekspresji</p> <p>06U potrafi we własnych kompozycjach ukazać związki i zależności pomiędzy całością a fragmentem kompozycji rzeźbiarskiej</p> <p>07U decyduje o świadomym podejmowaniu zamiarów twórczych dotyczących obszarów zagospodarowania przestrzeni</p> <p>08U projektuje i wykonuje własne obiekty rzeźbiarskie wykorzystaniem technik ceramicznych, obróbki metalu, drewna, kamienia</p> <p>09U konstruuje materię rzeźbiarską w oparciu o analizę formalną np. rzeźbionych obiektów lub postaci</p> <p>10U tworzy cykliczne propozycje rzeźbiarskie dla rozwijania własnych zagadnień plastycznych</p>
<p>Metody weryfikacji efektów kształcenia:</p>	<p>01W, 02W, 03U, 04U, 05U, 06U, 07U, 08U, 09U, 10U - weryfikacja na podstawie prac wykonanych na zajęciach i przedstawionych na zaliczenie</p>